

PAULO COELHO

Okçu'nun Yolu

Çeviri:
EMRAH İMRE

İllüstrasyonlar:
MURAT KALKAVAN

8. BASKI

♥ can
çağdaş

PAULO COELHO

OKÇU'NUN
YOLU

Can Çağdaş

Okçu'nun Yolu, Paulo Coelho

Portekizce aslından çeviren: Emrah İmre

O Caminho do Arco

© 2003, Paulo Coelho

© 2021, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Bu eserin Türkçe yayın hakları Sant Jordi Asociados Agencia Literaria S.L.U. (Barcelona, İspanya) aracılığıyla alınmıştır.

www.santjordi-asociados.com

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

www.paulocoelhoblog.com

1. basım: 2021

8. basım: Şubat 2023, İstanbul

Bu kitabın 8. baskısı 5000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Cem Alpan

Düzeltili: Ebru Aydın

Resimleyen: Murat Kalkavan

Mizanpaj: Bahar Kuru Yerek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak tasarımı: Murat Kalkavan

Baskı ve cilt: İMAK Basım Yayın Ticaret ve Sanayi Limited Şirketi

Akçaburgaz Mah. 137. Sokak No: 12

Esenyurt, İstanbul

Sertifika No: 45523

ISBN 978-975-07-5136-3

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25, Sarıyer / İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

yayinevi@canyayinlari.com

Sertifika No: 43514

PAULO COELHO

OKÇU'NUN
YOLU

ANLATI

Portekizce aslından çeviren

Emrah İmre

Resimleyen

Murat Kalkavan

♥can

Paulo Coelho'nun Can Yayınları'ndaki diğer kitapları:

Simyacı, 1996

Piedra Irmağı'nın Kıyısında Oturdum Ağladım, 1997

Beşinci Dağ, 1998

Veronika Ölmek İstiyor, 2000

Şeytan ve Genç Kadın, 2001

Işğın Savaşçısının Elkitabı, 2003

On Bir Dakika, 2004

Zahir, 2005

Hac, 2006

Portobello Cadısı, 2007

Kazanan Yalnızdır, 2009

Brida, 2010

Elif, 2011

Akra'da Bulunan Elyazması, 2012

Aldatmak, 2014

Casus, 2016

Hippi, 2018

PAULO COELHO, 1947'de Brezilya'nın Rio de Janeiro kentinde doğdu. Kendini tümüyle edebiyata vermeden önce tiyatro yönetmenliği, oyunculuk, şarkı sözü yazarlığı ve gazetecilik yaptı. 1986'da yayımlanan *Hac* adlı ilk romanının ardından gelen *Simyacı*'yla dünya çapında üne erişti. *Simyacı*, 20. yüzyılın en önemli yayıncılık olaylarından biri oldu ve 85 milyon sattı. Coelho, *Brida* (1990), *Piedra Irmağı'nın Kıyısında Oturdum Ağladım* (1994), *Beşinci Dağ* (1996), *Işığın Savaşçısının Elkitabı* (1997), *Veronika Ölmek İstiyor* (1998), *Şeytan ve Genç Kadın* (2000), *On Bir Dakika* (2003), *Zahir* (2005), *Portobello Cadısı* (2006), *Kazanan Yalnızdır* (2008), *Elif* (2011), *Akra'da Bulunan Elyazması* (2012), *Aldatmak* (2014), *Casus* (2016) ve *Hippi* (2018) gibi yapıtlarıyla sürekli olarak çoksatar listelerinde yer aldı. Sosyal ağlarda en çok takipçiye sahip yazar olan Coelho'nun, 88 dilde yayımlanan kitaplarının toplam satışı 320 milyonu geçti. Bugüne kadar pek çok ödül ve nişana değer görülen Coelho, Birleşmiş Milletler Barış Elçisi ve Brezilya Edebiyat Akademisi üyesidir.

EMRAH İMRE, 1980'de İstanbul'da doğdu. Auckland Üniversitesi'nde Dilbilim ve Karşılaştırmalı Edebiyat öğrenimi gördü. Portekizce, İspanyolca, İngilizce, Fransızca ve Katalancadan çeviriler yaptı. 2011'den beri Can Yayınları'nda editörlük yapan İmre, José Saramago, Gabriel García Márquez, Luisa Valenzuela, Mario Vargas Llosa, Carlos Fuentes, Virginia Woolf, Luis Sepúlveda, Tina Vallès, Fernando Pessoa, Samanta Schwebelin, César Aira gibi yazarların eserlerini Türkçeye çevirdi.

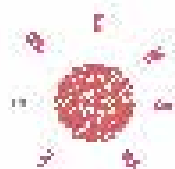
Bir sabah Saint-Martin'de
judo yaptığımı görerek
bana bu kitabın fikrini veren
Leonardo Oiticica'ya.

Ey günah işlemeden hamile kalan Meryem,
dua et Sen'den yardım isteyen bizler için.
Âmin.

“Amaçsız dua
yaysız bir oka benzer;
Duasız amaç
oksuz bir yaya benzer.”

Ella Wheeler Wilcox

GİRİŞ

“Tetsuya.”

Oğlan şaşkınlıkla yabancıya baktı. “Kentteki kimse Tetsuya’nın elinde yay görmemiştir,” diye karşılık verdi. “Buradaki herkes onu marangoz olarak bilir.”

“Belki de vazgeçmiştir, çekinmiştir, orası beni ilgilendirmez,” diye üsteledi yabancı. “Ama sanatını kenara bıraktıysa, artık ülkenin en iyi okçusu kabul edilemez. Ben onca gündür bunun için yollardayım: Ona meydan okumak ve artık hak etmediği şana nokta koymak için.”

Oğlan tartışmanın fayda etmeyeceğini anladı: En doğrusu, yabancı yanıldığını kendi gözleriyle görebilsin diye onu marangoza götürmek olacaktı.

Tetsuya evinin arka tarafında bulunan atölyede çalışıyordu. Gelenin kim olduğunu görmek için arkasına döndüğünde dudaklarındaki tebessüm dondu kaldı. Gözlerini yabancıнын taşıdığı uzun bohçaya dikti.

“Aynen düşündüğünüz gibi,” dedi yeni gelen adam. “Buraya geliş amacım efsaneleşen şahsınızı küçük düşürmek ya da kışkırtmak değil. Tek istediğim, yıllarca yaptığım talimlerin sonucunda artık kusursuzluğa ulaştığımı ortaya koymak.”

Tetsuya önündeki işe dönmeğe yeltendi; bir masanın bacaklarını takıyordu.

“Koca bir nesle örnek teşkil etmiş bir adamın sizin yaptığınız gibi ortadan kaybolması yakışık almaz,” diye konuşmayı sürdürdü yabancı. “Öğretilerinize uydum, okçunun yolundan şaşmamak için itina gösterdim, beni ok atarken izlemenizi hak ediyorum. Ricamı yerine getirirseniz sizi rahat bırakacağım ve ustaların ustasının yerini kimselere söylemeyeceğim.”

Yabancı, bohçasından upuzun, kabzası orta kısmın biraz altında bulunan, cilalı bambudan bir yay çıkardı. Eğilerek Tetsuya’yı selamlayıp bahçeye çıktı ve başka bir yöne doğru eğilerek yine selam verdi. Ardından kartal tüyleriyle süslenmiş bir ok çıkardı, atış yapmak için sağlam bir temel oluşturabilmek üzere bacaklarını açtı, bir eliyle yayı yüz hizasına kaldırıp diğer eliyle oku kirişe yerleştirdi.

Oğlan suratında coşkuyla şaşkınlık arası bir ifadeyle olan biteni izliyordu. Tetsuya da işine ara vermiş, merakla yabancıyı izlemeye koyulmuştu.

Adam yayı –ok kirişe yerleşmiş halde– göğsünün ortasına yaklaştırdı. Başından biraz yukarı kaldırdı ve aşağı indirirken kirişi çekerek germeye başladı.

Ok, yüzünün hizasına geldiğinde yay tamamen gerilmişti. Geçmek bilmeyen bir an boyunca okçu ve yay hiç kimildamadan durdu. Oğlan okun nereye nişanlandığını anlamaya çalışsa da bir şey göremedi.

Aniden kirişi tutan el serbest kaldı, kol geriye doğru sekti, öteki elin tuttuğu yay zarifçe gevşedi; okun gözden kaybolmasıyla uzaklarda belirmesi bir oldu.

“Git oku getir,” dedi Tetsuya.

Oğlan elinde okla döndü: Ok kırk metre ötedeki bir ağaçtaki kirazın bir yanından girip öbür yanından çıktık-tan sonra yere düşmüştü.

Tetsuya okçuyu saygıyla eğilerek selamladıktan sonra atölyesinin bir köşesine gitti ve narin kıvrımlı ince uzun bir sopayı andıran, etrafına deri bir kuşak sarılı bir

nesne çıkardı. Hiç acele etmeden kuşağı çözünce yabancınkine benzer bir yay ortaya çıktı – bu yayın ötekinden farkı, epey daha yıpranmış görünmesiydi.

“Okum yok, sizin oklarınızdan birini kullanmam gerekecek. Ricanızı yerine getireceğim, ama siz de sözünüzü tutmak zorundasınız: Yaşadığım köyün ismini asla kimseye söylemeyeceksiniz. Beni soran olursa, izimi sürerek dünyanın öbür ucuna kadar gittiğinizi, sonunda da bir yılan tarafından ısırılıp iki gün içinde öldüğümü keşfettiğinizi anlatacaksınız.”

Yabancı başını olumlu anlamda salladı ve oklarından birini Tetsuya’ya uzattı.

Upuzun bambu yayının bir ucunu duvara dayayan Tetsuya epey uğraştıktan sonra kirişi takmayı başardı. Ardından, tek kelime etmeksizin dışarı çıkıp dağlara doğru yürümeye başladı.

Yabancıyla oğlan da adama eşlik ettiler. Bir saat boyunca yürüdüktan sonra, iki koca kayanın arasından akan gür bir derenin kıyısına geldiler: Karşı kıyıya ulaşmanın tek yolu, çürük ipleri kopmak üzere olan köhne bir köprüden geçmekti.

Tetsuya istifini hiç bozmadan –ürkütücü bir biçimde salınıp duran– köprünün ortasına kadar yürüdü, karşı kıyıya doğru eğilerek selam verdi, sonra da yayını tıpkı yabancıнын yaptığı gibi hazırlayıp kaldırarak göğsüne yaklaştırdı ve oku fırlattı.

Oğlanla yabancı, okun yirmi metre ötedeki olgun bir şeftaliyi delip geçtiğine tanık oldular.

“Siz bir kirazı deldiniz, bense bir şeftaliyi,” dedi Tetsuya, sağ salım kıyıya döndükten sonra. “Kiraz şeftaliden küçük. Siz kırk metre ötedeki bir hedefi vurdunuz, benimkiyse yarı mesafedeydi. Öyleyse benim yaptığımı tekrar edebilmeniz gerekir. Köprünün ortasına gidin ve aynısını yapın bakalım.”

Her okun uçuşu farklıdır. Bin ok atarsan, bini de sana farklı bir yol gösterecektir: Okçunun yolu işte budur.

Ülkenin en mahir okçusu Tetsuya bir köyde mütevazı bir marangoz olarak yaşamını sürdürmekteyken bir gün uzak diyarlardan gelen bir okçu ona meydan okur... Tetsuya bu meydan okumayı kabul ederek okçuluk felsefesini hem yabancı okçuya hem de köyün delikanlılarından birine aktaracaktır.

Paulo Coelho'nun *Okçu'nun Yolu*'nda dile getirdiği öğretisi sadece okçuluğa değil hayatın her alanına uygulanabilecek, yolu nice erdemden geçen bir ilkeler bütünü.

"Kaleme aldığım bu metinde yay, ok, hedef ve okçu aynı gelişim ve sınama mekanizmasının bütünleyici birer parçası."

Paulo Coelho

#okçuluk #hayat #felsefe #öğreti #ruh #sınama #ilham

